

סיפורי צדיקים

גליון 373
שנה ח' תשע"ט

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר שיבלט"א

תודה למשפחת קלייטן על האישיור לשרתנו בתמונה

סיפורי חז"ל

ברוך המחזיר אבידה לבעלים מסופר במדרש: מעשה בסוחר אחד שהלך למקום רחוק לקנות סחורה, והיו לו חמש מאות זהובים בארנקו, ומכיון שחשש שיגנבו ממנו את הכסף, לכן הטמין את הכסף במקום צנוע באדמה, ואדם אחד ראה זאת וגנב לו את הכסף מהקרקע, כשבא הסוחר לקחת את כספו ראה שהכסף לא נמצא, והבין שמישהו גנב את הכסף, נשא עיניו וראה שיש בית קרוב לאותו מקום, ועלה בדעתו שבעל הבית גנב את הכסף, והסוחר בהיותו חכם ונבון, ניגש לבעל הבית ואמר לו, שהוא הביא שני ארנקים אחד של חמש מאות זהובים ואחד של שמונה מאות זהובים, ואת הארנק של חמש מאות הטמין באדמה, וכעת רוצה להתייעץ אתו אם כדאי להטמין גם את הארנק של השמונה מאות באותו מקום? בעל הבית הגנב הציע לו שכדאי לו להטמין גם את הארנק השני כיון שזה מקום בטוח, ובלבו חשב לגנוב גם את הארנק השני, תיכף מיהר בעל הבית להחזיר את הארנק למקומו, כיון שאם יראה הסוחר שהארנק לא נמצא לא יניח את הארנק השני, לאחר זמן מועט בא הסוחר ומצא את הארנק ואמר: "ברוך המחזיר אבידה לבעלים" (מדרש עשרת הדברות)

פרשת השבוע

רק השמור ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך (ד' - ט') הרה"ק רבי חיים מקרסנא זיע"א מתלמידי הבעש"ט הקדוש זיע"א סיפר: פעם בא לעירו איש אחד, והתפאר שיעבור את הנהר על גבי חבל מתוח משתי גדותיה, באם ישלמו לו בשכר זה מאה זהובים. קהל רב עמד על שפת הנהר לראות במחזה הזה ואף ר' חיים ומקורביו היו שם. והנה ראו המקורבים שר' חיים מעמיק מאד במחשבותיו בשעת הפלא הזה, עד כדי התפשטות הגשמיות. כששאלוהו לטעמו של דבר השיב, התבוננתי באיש המהלך ע"ג החבל, וראיתי שהוא מסכן את נפשו על לא דבר, כי הרי אין לומר שבשעה שהוא מהלך ע"ג החבל הדק, שנתון או בסכנה גדולה, מהרהר הוא במאה זהובים שיקבל אח"כ בשכרו, כי אילו היה מהרהר בממון ומסיח דעתו לרגע מן החבל, היה צונח מיד ונופל לתוך המים, על כרחך אתה אומר, שהוא באותה שעה התפשט ממוחשבותיו מכל וכל, וריכו את כל מעייניו במשקולת גופו, שלא יטה אפילו כחוט השערה. ואם אותו אדם סיכן בשעת מעשה את נפשו לגמרי בחנם, אינו דין שנתפשט מכל וכל לכבוד בוראנו....

והנה אתה ר' אלקיך (ד' - ל') מספרים על הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א, שנסע פעם בדרכו, והכרכרה

זמני השבת

זמני יציאת השבת
ירושלים 8:00 ת"א: 8:02 ר"ת: 8:36

פרשת ואתחנן-נחמו

זמני כניסת השבת
ירושלים: 6:47 ת"א: 7:02

התורה והמידות הטובות, השתנו היהודים ושורר ביניהם שלום אחוה ורעות. ר' שלמה היה מקרב במיוחד את האנשים הפשוטים, לומד אתם חומש עם רש"י, עין יעקב, מדרש ופרקי אבות, הוא היה מסביר להם כי ה' יתברך הוא בעל הבית של העולם, וכיצד הוא משגיח על כל אחד ואחד בהשגחה פרטית, בצורה שאיש אינו יכול לקחת אצל חברו דבר מבלי שזה מגיע לו. בצורה כזו רכש לו ר' שלמה לאט לאט השפעה מכרעת, והאנשים הפסיקו לריב, והתקרבו איש אל רעהו באחדות ורעות, עתה השתתפו כולם בצערו של ר' שלמה והתפללו כולם שאשתו תזכה לרפואה שלמה במהרה.

לאחר ששמע את דברי המחזנתים, השיב להם הבעש"ט באומר, כי בעזרת ה' האשה תבריא, תחזור לאיתנה ותהיה שוב בריאה ברוחה כפי שהיתה, אולם בתנאי אחד, מיד שהאשה תבריא יתן לה בעלה גט ויתגרש ממנה. השמחה שנגרמה ע"י הבטחת הבעש"ט לרפא את האשה, נמהלה בצער ובתימהון למשמע התנאי המוזר שנתלווה להבטחות, היתכן? שאלו אם אפשר לרפא אותה הרי זה טוב מאד, והזוג הצעיר יוכל להמשיך את חייו המשותפים באושר, ואם כן מדוע להתגרש? אבי האשה הבטיח מצידו תרומה גדולה למטרות צדקה אם רק לא יצטרך חתנו לגרש את אשתו, גם אביו של ר' שלמה הגאון הקשיש השמייע טענות ומענות, וניסה לעמוד על המקח לגבי התנאי הקשה שהתנה הבעש"ט, אולם כל זה היה ללא הועיל, הבעש"ט ענה להם כי אם אין הם מקבלים את התנאי שלו אין הוא יכול לעזור להם.

כעבור ימים אחדים באו שוב המחזנתים אל הבעל שם טוב בלוויית ר' שלמה ואמרו לה כי לאחר שיקול ועיון החליטו לקבל את התנאי שלו, אולם הם לא יכולים להבטיח לו שגם האשה הצעירה תסכים להתגרש. הבעש"ט קבל את דבריהם ואמר אל החוכר שיסע הביתה ויספר לבתו שהוא הבעש"ט קורא לה לבוא אליו כי הוא רוצה לשוחח עמה, המחזנתים היו מוכי תדהמה, קל לאמר זאת לכו תגידו לאשה שהבעש"ט קורא לה, הרי כמה וכמה שנים שהיא בכלל לא תופשת מה שמדברים אליה, אביה ניסה לאמר לבעש"ט כי יהיה זה בלתי אפשרי למסור לה את זה, אולם הבעש"ט לא השיב מאומה והמחזנתים נסעו הביתה במצב רוח שהיה רחוק מלהיות משמח, אילו ידע הבעש"ט באיזה מצב נמצאת בתו האומללה היה יועץ לנו ודאי אחרת, אמר לעצמו במירות אבי האשה, אולם חתנו ר' שלמה הרגיע אותו באומר כי הבעש"ט ודאי יודע מה שהוא מדבר ויש לעשות מה שהוא ציווה ללא היסוס. בבואו הביתה מצא החוכר את בתו יושבת כדרכה מאחורי התנור, הוא סיפר לאשתו כי הבעש"ט אמר שבעזרת ה' הבת תתרפא, ודרך אגב הוא סיפר על מעשה ניסים ומופתים שונים שהיו מיוחסים לבעש"ט, כאשר שקעו הבעל ואשתו בשיחה על הבעש"ט, לא הבחינו בכך שהבת הגיחה ממקום מחבואה, התקרבה והאזינה בכובד ראש לדברי אביה, כאשר הבחינו בכך ההורים, הם קפצו ממקומם מרוב הפתעה. מיהו אותו צדיק גדול שעליו אתה מדבר אבא? שאלה הנערה בארשת פנים רצינית. אביה לא האמין למראה עיניו ולמשמע אוניו, זה שש שנים שהאשה לא דברה אף מילה, והנה עתה לפתע פתאום היא מדברת כאדם בריא לחלוטין כאילו לא נסתתרה בינתה כלל, הוא סיפר לה איפוא על הבעל שם טוב כל מה שהוא יודע.

לכו הביתה בשלום וחיו באושר

סיפור זה אירע לפני קרוב לשלוש מאות שנים. בעיר סלוצק התגורר אברך ששמו היה ר' שלמה. אביו רבי אורי נתן נטע היה גאון מפורסם שנולד בבריסק, ומאוחר יותר התיישב בעיר סלוצק, בנו שלמה למד אצלו עד אחרי הבר מצוה, לאחר מכן כמנהג בחורי הישיבה באותם ימים, הוא נסע למרתקים כדי לקיים את הכלל של "הווה גולה למקום תורה". קודם הוא נסע לוילנא, לאחר מכן לפורודונה ולאחר מכן לקראקוב, בכל המקומות הוא הצטייד במטען רב של תורה ויראת שמים. בקראקוב פגש ר' שלמה אחד מחסידיו הנסתרים של הבעש"ט הקדוש זיע"א, באותם הימים היו כבר לבעש"ט תלמידים רבים גדולים בתורה ומצטיינים בהתנהגותם החסידית, הללו עשו בשליחותו של רבם בהסתר מבלי להתפרסם ולהתגלות, ולכן הם נקראו חסידים נסתרים. בדרך זו למד ר' שלמה להכיר את שיטת החסידות, ועד מהרה נהיה לחסיד נלהב של הבעש"ט, אם כי איש לא ידע על כך, כאשר מלאו לו עשרים ושנים שנה חזר ר' שלמה לבית אביו בסלוצק, הגאון רבי אורי נתן נטע ניהל עם בנו שיחה למדנית, וגילה לשמחתו כי בנו דומה לו בכל הנוגע לכישורים בלימוד התורה, וכי השנים שעשה בישיבות עשו את שלהן והבן נהיה למדן גדול. מיד החל האב לחפש עבור בנו שידוך מתאים, ולא עברו ימים מרובים עד שנמצא שידוך הוגן בדמות בתו של יהודי חשוב, חוכר לפי משלוח ידו, חותנו לעתיד של ר' שלמה היה יהודי אמיד למדי, וקיבל על עצמו לקיים את בני הזוג כדי שר' שלמה יוכל להמשיך וללמוד תורה באין מפריע.

החתונה נערכה בשעה טובה ומוצלחת. והיה נראה שהכל הולך למישרין, אולם כחצי שנה אחרי החתונה, אירע אסון גדול, אשתו הצעירה של ר' שלמה יצאה מדעתה לפתע פתאום רח"ל. היא לא דיברה עם אף אחד מאומה, ישבה לה מאחורי התנור ונשארה כך יושבת יומם ולילה מבלי להשמיע הגה, גם לאכול היא סירבה, עד שנאלצו להאכילה כמו תינוק, בעלה וההורים לא ידעו את נפשם, הם חשבו כי אולי מישהו נתן בה עין רעה על שהצליחה למצוא שידוך כה מוצלח עם אברך למדן ובעל מידות. הוריה של האשה הצעירה ניסו כל מיני דרכים כדי להבריא את בתם, אולם הדבר לא עלה בידם, שנים נקפו וכבר חלפו כמעט שש שנים מאז שהאשה חלתה ובעלה נשאר כאלמן בחיי אשתו. בימים אלה הגיע לסלוצק לביקור, הבעל שם טוב הקדוש, תלמידי החכמים שבעיר וכן בעלי הבתים החשובים באו להקביל את פניו, ביניהם היה גם אביו של ר' שלמה וכן חותנו. בדמעות הם ספרו לצדיק על האסון שאירע להם, ואבי האשה ששמע רבות על המופתים שעשה הבעש"ט בהודמוניות שונות, ביקש רפואה לבתו החולה, הרבי ביקש משלשתם מר' שלמה ומשני המחזנתים לבוא אליו בשעה יעודה, כאשר באו, הוא שאל אותם אם אין בלבם איש על רעהו? הם השיבו בלאו מוחלט ואדרבא כל אחד מהם שיבח את חברו, ושני המחזנתים כאחד שיבחו את ר' שלמה, במיוחד הפליג בשבח חותנו ואמר, שלפני שר' שלמה בא למקום קרה לעיתים קרובות שיהודים היו רבים ומתקוטטים ביניהם מתוך קנאה בענייני פרנסה, אולם מאז שר' שלמה התיישב ביניהם והחל להפיץ את אור

צידה לדרך

משל למה הדבר דומה? להרבה אנשים סוחרים ואנשים בינונים אשר נסעו מיריד גדול, זה מכר סחורה שלו והרויח ממון רב, וזה קנה סחורה טובה העומדת להרויח ממנה ג"כ ממון רב. והיה ביניהם איש אחד שנסע ג"כ על היריד, אבל לא עשה שום מקד וממכר, ונסע בלי פרוטה בכיסו הביתה. התחילו הכל להתלוצץ עליו: הנך היית על יריד כה גדול שהרבה נתעשרו ממנו, ואפילו העני שבעניים הרויח ממון, ואיך לא עלה בידך להרויח ג"כ? עני היית בשעה שנסעת מביתך ליריד, ועני הנך בחזרתך מן היריד, הלא פלוני ופלוני ג"כ עני היה ומכל מקום עלה בידו במשך זמן היריד לעשות חיל, כלום לא היה בכוחך לעשות איזה עסק שתרויח קצת? אין בעולם אדם כמותך שאיבדת בידיים זמן המוכשר להתעשר. התחיל לתרץ את עצמו בתירוץ שונים, וסוף הדבר היה, שנתקבלו התירוץ לפניהם ושוב לא לענו לו, אך סוף סוף לא הרויח בזה ונשאר עני כבתחילה.

הנמשל: האדם ירד לעוה"ז, והוא המקום שבו יוכל לקבוצ על ידו תורה ומעשים טובים, ובשבילם יוכל לזכות לחיי עוה"ב. והנה האיש החרוץ והזריז הוא רואה בכל מאמצי כוחו לרכוש לו תורה ומעשים טובים הרבה, ולא יבטל אפילו יום אחד לבטלה, כי הלא צבא לאנוש עלי ארץ, ומי יודע מדת ימיו כמה הם, והאיש העצל אינו דואג מה יהיה לאחרית ימיו כשיתבענו לדין, ולא ישים על לבו על איבוד ימיו ההולכים לבטלה, ובאמת הלא היה בידו ג"כ להרויח, ואפילו לא חננו ה' בכשרונות שיוכל להשיג תורה ומעש"ט הרבה, הלא היה בידו להצטרף לאיזה חברה, חברת משניות או חברה עין יעקב, חיי אדם וכדומה, שגם על ידם ירויח הרבה ולא יבא בידיים ריקניות ליום הדין, והנה כאשר יבא לעתיד לבוא לפני ב"ד של מעלה ויתבעוהו שלא למד תורה, הלא יהיה לבו ולקלס למעלה, הלא היה במקום כזה שיה נקל להרויח לו תורה ומעשים טובים ככל אשר ביכולתו, ויאמרו לו: הלא פלוני ופלוני ג"כ מעירך, ושניכם גדלתם יחד, פלוני השיג הרבה תורה ומעש"ט, ונחשב שם לעשיר גדול, ואתה באת בידיים ריקות, ראה כמה גרם לך עצלותך. ויתחיל לתרץ את עצמו בתירוץ שונים, ולו יהא שיתקבלו התירוץ ולא יבוז לו, אבל מ"מ סוף סוף עני הוא ובמה יזכה להיות צרור בצרור החיים.

(בשם החפץ חיים זיע"א)

מפחד עין הרע סגרו ההורים את הדלתות והחלונות, ולא סיפרו לאף אחד על השינוי שחל בבתם, באותו ערב ישבה האשה הצעירה אל השולחן, ואכלה יחד עם כולם כאילו מאומה לא קרה, אולם היא הרגישה את עצמה חלשה, ובלילה היא קיבלה חום גבוה וכל הלילה היא דברה מתוך החום, והיה קשה להבין מה שהיא אומרת, פרט לזאת שבדבריה חזרה והזכירה את הבעש"ט. רק עכשיו נזכר האב שהוא בעצם לא מסר עדיין לבתו את דברי ההזמנה של הבעש"ט, מיד הוא סיפר לה זאת והאשה נשמה לרווחה, ניכר היה בה כי היא שמחה ממה ששמעה ומיד נרדמה וישנה שינה ערבה. למחרת בבוקר יצאו ההורים יחד עם האשה הצעירה אל הבעל שם טוב, הם שלחו להודיע למחותן על הנס הגדול שקרה לבתם, גם המחותן יחד עם בנו ר' שלמה באו מיד אל הבעל שם טוב, הגאון הישיש רבי אורי נתן נטע שבאותם ימים עדיין היה רחוק מחסידות, הרגיש עתה כי יחסו משתנה, סייע לשינוי זה גם בנו ר' שלמה שמצא עתה הזדמנות להרחיב את הדיבור על דרכי החסידות ותורת הבעש"ט. האב ובנו הרבו לשוחח בנושא זה עד שהגאון הקשיש השתכנע ונעשה מקושר לבעל שם טוב הקדוש. עתה כאשר הם עמדו כולם לפני הבעש"ט היו מוכנים לעשות הכל שיאמר להם, האשה הצעירה סיפרה לבעש"ט על מעלותיו של בעלה ר' שלמה איזה בעל טוב הוא היה לה, על מסירותו ומידותיו התרומיות, אך יחד עם זאת הוסיפה כי מן הסתם היא לא זכתה להיות אשתו, ולכן היא מוכנה לקבל ממנו גט, כשאמרה זאת בכתה האשה בדמעות שלישי. גם ר' שלמה סיפר לבעש"ט כי אשתו מחוננת בכל המעלות שמנו חכמים באשת חיל, אולם הואיל והבעש"ט גור כי הוא יתגרש ממנה הוא יעשה כדבריו, באומרו זאת פרץ גם הבעל בבכי, כל הנוכחים בכו וכולם היו נבוכים מאוד נוכח המצב שנקלעו לתוכו. הבעש"ט נתן להם שהות של שלשה ימים, ואמר להם לבוא ביום הרביעי ולסדר את הגט.

שלוש הימים שקבע להם הבעש"ט עברו על כולם בצער רב ויגון עמוק, הם צמו, אמרו תהילים והתפללו, ביום הרביעי הם חזרו אל הבעש"ט כמו אבלים בלב שבור ובעיניים דומעות, אצל הבעש"ט כבר חיכה להם סופר סת"ם שיכתוב את הגט, וכן עדים כשרים. הבעש"ט שאל את ר' שלמה ואשתו אם הם מוכנים להתגרש מרצונם הטוב וללא כל כפיה? השניים ענו כי הם מאמינים באמונה שלמה בדברי הצדיק, כי הגירושין יהיו לטובת שניהם ומאחר שהם ידידים טובים ורוצים שהשני יהיה מאושר, הם מסכימים לעשות זאת איש לטובת רעהו. הבעש"ט נכנס לחדרו ולאחר זמן מה יצא ואמר: לפני כשש שנים היתה על האשה תלונה תמורה לפני בית דין של מעלה שגור כי האשה תלקה בטרופ הדעת והבעל יהיה עגון כל ימיו, אולם הואיל וחזרתם עתה בתשובה ומתוך מסירות נפש רבה הסכמתם להתגרש, הוסר הקטרוג מעליכם, לכו הביתה בשלום וחיו באושר ה' יתן לכם בנים ובנות ואריכות ימים ושנים טובות. ברכתו של הבעש"ט אכן נתקיימה ולר' שלמה ואשתו היו בנים ובנות. ר' שלמה נמנה על זקני החסידים שסייעו רבות להפצת אורה של החסידות בקרב ההמונים.

צ'ין אדם לחברו

הכרת הטוב גם לאחר 120

מסופר: אחד מנאמני ביתו של הגה"ק מטשעביץ רבי דב בעריש ווידענפלד זיע"א היה בחור יתום מאב ואם מילדות. לאחר שרכינו הסתלק לבית עולמו החל אותו בחור לשמוע הצעות שידוכין, והפריע לאנשים עובדת היותו יתום מאב ואם. באחד הימים הוא הוצע לאחד מנכבדי ירושלים אשר חפץ לקחתו לחתן, אולם התלבט מאד בגלל יתמותו. ולבסוף החליט שהוא עושה את השידוך. לבני הבית סיפר שרכינו הופיע בחלמו וזרוו לעשות את השידוך, וברכו בברכות חמות להצלחת השידוך, ואכן הבית נבנה ונעשה בית גדול וחשוב.

העיקר הכוונה

מסופר על הגה"ק ה"חפץ חיים" זיע"א, שחלף פעם על פתחו של רוקח המוכר תרופות לאנשי העיר, שהיה קצת רחוק משמירת תורה ומצוות, והחפץ חיים אמר לו בהתפעלות שהוא מקנא בזכויות שלו. הרוקח התפלא לשמוע על מה יש לקנאות בו, ענה לו החפץ חיים: שהוא זוכה במצוות רבות של חסד למכור תרופות לאנשי העיר, ולהציל נפשות מדי יום ביומו, אמר לו הרוקח שהוא מתכוין לשם פרנסה ולא לשם חסד, נענה החפץ חיים ואמר אתה צריך להתכוין שהנך בא לקיים מצות גמילות חסד והצלת נפשות עם אנשי העיר, ואע"פ שאתה מרוויח ממסחר זה לצורך פרנסתך, אין זה מוריד מערך המצווה אם הנך מכוין לשם שמים. הרוקח שמע לעצתו ומני או התקרב ליהדות ונעשה לבעל תשובה, ובמשך הזמן אף עמד בראש כל מפעלי החסד שבעיר.

מכיר טובה גם לחסד שגמלו

עם אחרים

מעשה ביהודי אחד שהיה שרוי בצרה ושהה במדינת הים. הגה"ק רבי שלמה זלמן אויערבאך זיע"א טיפל ממכון שבתו בעיה"ק ירושלים ת"ו בכל עניניו הן הממוניים והן הטכניים. והיה רבינו מטלפן באופן שוטף לאבסנייתו שבחול. פעם אחת טלפן וענתה בעלת האבסניא, ואמר: "מדבר שלמה זלמן אויערבאך" אמרה מיד, "סליחה בעל הבית איננו" אמר לה רבינו: אני לא מחפש את בעל הבית, כוונתי אליך, ברצוני להודות לך על כל מה שהינך עושה בשביל האורח שלכם. עד כדי כך היתה מידת הכרת הטוב בלבו של צדיק נגשג זה. הכיר לה טובה כגמולה הטוב עם היהודי הזה שמתאכסן בביתה.

הרב ששאב מים למנוע מריבה

בעירו של הגאון רבי ישראל מאיווניץ זיע"א התגוררו שני שכנים שנפלה ביניהם מחלוקת אודות שאיבת מים מן הבאר, כל אחד מהם טען, כי השני משתמש ברוב המים, ועליו מוטל למלא ולשאוב את המים, זה מאשים את זה, וזה מאשים את זה והמחלוקת גברה. כשנודע הדבר לר' ישראל הוא החל להשכים בכל יום בבוקר ושאל לשניהם מים. כשראו השכנים את המים השאובים, חשב כל אחד בלבו שחברו התיישב בדבר והחליט לשאוב. לימים באו בדברים זה עם זה ונתחווה להם טעותם, נמנו וגמרו ביניהם שצריך לארוב בחשאי ולדעת מי הוא האיש השואב למענם את המים. עד שנודע להם כי הרב דמתא עושה בשבילם מלאכה זו. ומרוב בושה השלימו ביניהם.

תלולא דצדקיא

שבת קודש ט"ז מנ"א

הרה"ק רבי מנחם מענדל מטארנא אב"ד סטריווב (תלמיד ה"חווה" - תקצ"א)

יום ראשון י"ז מנ"א

הרה"ק רבי אברהם מרדכי מפינטשוב ב"ר בנימין זאב יעקב (תקפ"ד)

הרה"ק רבי שמואל מאפטא (תלמיד ה"חווה") ב"ר נפתלי הירש (ת"ר)

יום שני י"ח מנ"א

הרה"ק רבי שלמה חנוך מראדומסק ב"ר יחזקאל (תש"ב)

יום שלישי י"ט מנ"א

הרה"ק מנחם נחום מבאיאן טשערנוביץ ב"ר יצחק (תרצ"ו)

יום רביעי כ' מנ"א

הרה"ק רבי אליעזר ב"ר יהודה צבי מסטרעטין (תרכ"ה)

יום חמישי כ"א מנ"א

הרה"ק רבי אלכסנדר מוידויטשוב ב"ר יצחק אייזיק (תקע"ח)

הרה"ק רבי צבי ב"ר יעקב יצחק ה"חווה" מלובלין (תקצ"א)

הרה"ק רבי אהרן מבעלזא ב"ר ישכר דוב (תשי"ז)

יום שישי כ"ב מנ"א

הרה"ק רבי מאיר הגדול מפרעמישלאן ב"ר יעקב (תקל"ג)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נמליאל הכהן רבטובין שליט"א
מח"ס "גם אני אודך" רמזים וסימנים על המצוות.

הלכות מוקצה (י')

א) אם מונח איזה דבר מוקצה על הארץ, מותר לדחפו ברגליו, כדי שלא יבוא להפסד. (משנה ברורה סימן ש"ח ס"ק י"ג, ובשו"ע הרב שם סעיף ט"ו, אולם בחוון איש, סימן מ"ז ס"ק י"ג, מחמיר בזה)

ב) כל מוקצה אינו אסור אלא בטלטולו, אבל בנגיעה בעלמא, שאינו מנדנדו, מותר. (שו"ע או"ח סימן ש"ח, סעיפים ג, מ"ב)

ג) כל כלי, אפילו הוא גדול וכבד הרבה, לא נתבטל שם כלי ממנו. (שם סעיף ב')

ד) כלי שהוא גדול מאד, ומקפיד עליו שלא לטלטלו, כדי שלא תפסד ותתקלקל, דינו כמוקצה מחמת חסרון כוונה, ואסור לטלטלו בשבת. (משנה ברורה שם ס"ק ח')

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות רשת חנויות

גל פז

השתדלו והרבו תחינה לרפואת
כ"ק רבי ישראל ניסן שליט"א
בן אסתר רחל ע"ה
בתוך שאר חולי ישראל אמן